



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3406/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Бисерке Живановић, Споменке Зарић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ксенија Булатовић, адвокат из ..., против тужених Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Београд и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15999/2018 од 30.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15999/2018 од 30.10.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15999/2018 од 30.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 2986/18 од 30.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени затев којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиљи на име накнаде штете због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије, за период од 01.11.2014. године до 31.12.2017. године, исплати износе са законском затезном каматом на сваки појединачни износ од последњег дана наредног месеца за претходни месец до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој Републици Србији накнади трошкове поступка у износу од 13.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 15999/2018 од 30.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС,

74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020) Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној.

У конкретној правној ствари, тужила је тражила накнаду штете због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије. Правноснажном пресудом одбијен је као неоснован, тужбени захтев, на основу оцене суда да се не ради о стицању без основа, с обзиром да је пензија тужиле умањена на основу Закона о привременом уређењу начина исплате пензија, а не услед неправилног и незаконитог рада туженог у смислу одредбе члана 172. ЗОО, а што је у сагласности са решењем Уставног суда I Уз 531/14 од 16.10.2015. године којим је одбачена иницијатива за оцену уставности и сагласности са потврђеним међународним уговорима, Закона о привременом уређивању начина исплате пензија („Службени Гласник РС“ бр. 116/14).

Имајући у виду наведено, као и да је побијаном одлуком одлучено уз адекватну примену одредаба материјалног права, то Врховни касациони суд налази да у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.02.2018. године. Назначена вредност предмета спора је 298.927,93 динара. Првостепена пресуда донета је 30.05.2018. године. Другостепена пресуда донета је 30.10.2020. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић